

Folketingets Ombudsmand

C.c.: Københavns Universitet, Rektorsekretariatet

Bernadette Preben-Hansen, f. 1967

Vesterbro, 7. oktober 2020

Klage vedr. KU: DEKORUM på Københavns Universitet?

Jeg har modtaget Styrelsen for Uddannelse og Forsknings skrivelse af 25. september 2020. Besvarelsen er ikke tilfredsstillende i den forstand, at KU i 1999 - og nu igen - har anklaget mig for årelang chikane af professor emeritus Sten Ebbesen, mens jeg har påpeget, at KU udsætter mig for noget, der ligner årelang chikane af min person, i førstningen ved institutsekretær Hannah Krogh Hansen i 1990'erne.¹ Det er mig, der er den forurettede part. Det er en sag med systematisk selvsving i, for i dag løber KU-bureaukraterne fysisk rundt efter mig på KU (2011, 2017), men ingen ved, hvad sagen handler om. Det ved jeg efterhånden knap nok selv. Den kan vel i dag næppe handle om Sten Ebbesen og jeg – for tredive til tyve år siden – udenfor KU?

Hverken Styrelsen eller Rektorsekretariatet har besvaret mine spørgsmål fyldestgørende. Det er kendetegnede, at Rektorsekretariatet aldrig besvarer konkrete spørgsmål, samt glider af på ømtålelige emner.

Rektorsekretariatet har tilsyneladende ikke orden i sit arkiv (Københavns Universitets Arkiv), for KU har ikke - og på intet tidspunkt - været i stand til at tilsende mig en aktoversigt, dels fordi Rektorsekretariatet ikke vil sende en studentermedhjælp i arkivet (jf. Dorrit Wivel), dels fordi min privatadresse ikke er brændt (jf. Dorrit Wivel).

¹ Det er KU, jeg skriver imod, ikke Sten Ebbesen. Han har aldrig arbejdet udenfor KU og mangler social empati, herunder forståelse for sociale mekanismer, ikke mindst på KU. Posten som KU-institutleder er ikkeegnet til denne type forskerpersonlighed. Derimod er han en fremragende lærer, der trives i en lille gruppe mennesker (elever og fagvenner), hvor han føler sig tryk. Forholdet som lærer og elev i 1990-1991 blev harmonisk i fællesskabet om studier i middelalderfilosofi, logik og skolastik.

Natten mellem den 26. december og den 27. december 1989 tog KU-institutleder, docent, dr.phil. *hic nomen nescio* – i dag professor emeritus – sin vilje. Han fik ikke sin vilje, han tog den – ubeskyttet samleje, uden samtykke, fuldbyrdet. Adressen var Skolevej 20, 2820 Gentofte, og KU-institutlederen befandt sig i en tilstand af svær ubalance. (Hustruen Anni Aggernæs, f. 1950, var gået i vinteren 1989, men den KU-studerende var ikke orienteret og vidste intet). Den anden part var en betydeligt beruset² 21 år yngre kvindelig undergraduate KU-studerende (i øvrigt en intellektuel, praktiserende katolik), der ikke var mentalt til stede, men heller ikke kendte KU-institutlederen. Den KU-studerende var ikke fysisk tiltrukket af den KU-ansatte. Handlingen blev optakten til denne KU-disciplinærsag, der bragte ham selv i en penibel situation på KU, men den KU-studerende i en totalt umulig social situation som undergraduate KU-studerende på KU - og senere som KU-kandidat udenfor KU. At selve forholdet blev en kort, men harmonisk lykke (en livslykke) i 1990-1991, er en anden sag, men ulykken på KU for mig har nu nået en alder af tredive år 1990-2020 – givetvis halvdelen af mit liv. Jeg har sørget mig halvt ihjel over tabet.

KU har for nylig oparbejdet en såkaldt "krænkelserparagraf" – Tillykke med den! Men der er ingen vej tilbage for en KU-studerende på KU, når en handling som den ovenstående beskrevne er sket, og hvor er den KU-ansattes ansvar på KU? Hvor er den KU-ansattes ansvar overfor den undergraduate KU-studerende, eksempelvis for at meddele den KU-studerende, hvad den handling vil betyde for den undergraduate KU-studerende på KU? Meddele den KU-studerende, at så er inhabiliteten indtrådt – *vupti! hovsa!* - og at det her uvægerligt vil få voldsomme konsekvenser for den KU-studerende på KU? Meddele den KU-studerende, at hermed er en enhver fremtid og karrieremulighed på KU afsluttet, inden den undergraduate KU-studerende overhovedet har påbegyndt sine videregående KU-studier. Meddele den undergraduate KU-studerende, at nu er den undergraduate KU-studerende en paria på KU, uagtet om det private forhold er lykkeligt eller ej, men i særdeleshed, hvis det ikke er det, og den KU-ansatte ikke beskytter den KU-studerende på KU. At den KU-studerende nu ikke længere har en valgmulighed på KU, slet ikke for en egen karriere. Forlovelsen den 14-3-1991 beskyttede den KU-studerende delvist på KU, men umiddelbart efter forlovelsens ophør (10-12-1991) påbegyndte institutsekretær Hannah Krogh Hansen chikane (dokumentation på Humanistisk Fakultetssekretariat) af den KU-studerende på Institut på Græsk og Latin, KU.

Et studieskift i tide for den KU-studerende er den eneste rationelle løsning på denne type personsager på KU. Altså personsager, der berører et socialt tabu på KU: seksuelle forhold mellem højtplacerede videnskabelige KU-ansatte og (generationen yngre) undergraduate KU-studerende i et afhængighedsforhold på KU til selvsamme - inhabile - KU-ansatte. Men dekanen

² KU-institutlederen serverede to-tre flasker rødvin, én til hver, og en del mere.

for Det Humanistiske Fakultet (John Kuhlmann Madsen) afviste den KU-studerende, der i 1994 sad foran ham med tavse tårer i en fastfrossen dybt, dybt ulykkelig social situation på KU.

Hvordan taler en KU-studerende overhovedet om privatlivet til en (for mig usympatisk) mandlig dekan, der truer den KU-studerende med "repressalier imod KU-studerende" uden at meddele den KU-studerende, hvorfor? (Institutsekretær Hannah Krogh Hansen havde jo indledt en smædekampagne imod mig på Institut for Græsk og Latin, og jeg blev ikke præsenteret for anklagerne. Dekanen vidste, at jeg ikke ville kunne trives på Institut for Græsk og Latin, at institutsekretær Hannah Krogh Hansen chikanerede mig på instituttet, samt at min eksamen på magisterkonferensen var blokeret **in perpetuo** ved inhabilitet og uvenskab, men dekanen forholdt sig passiv).

Den KU-studerende (der i 1999 var Ph.d. stipendiat ved Groningen Universitet i Nederlandene) blev relegeret **in perpetuo** i 1999, mistede ved relegationen dimittend-retten, kom ikke ind i A-kassen, samt blev (permanent) ufaglært, uuddannet i sundhedssektoren, dog med alle hverdage i den akademiske verden. Hun publicerer i dag løbende i Danske Magazin, Det Kongelige Danske Selskab for Fædrelandets Historie.

I 1999 var jeg ikke rask, som det tydeligt fremgår af mine mange beretninger siden 1999, Uddannelsesstyrelsens skrivelse, 19. februar 2001 (J.nr. 2000-2726-276), samt min seneste beretning af 19. februar 2020.³ Jeg befandt mig i 1999 udenfor tid og rum, og "Sten Ebbesen" cirklede rundt i hovedet på mig. Det var en neurose. (Skrivelser fra docent Sten Ebbesen tikkede faktisk ud af FAX-maskinen på Groningen Universitet, hvor jeg lagde dem i professor Onno Kneepkens' postboks. Jeg skulle hilse Sten Ebbesen fra hans mange bekendte ved symposier i Europa: "Oh, you are one of Stens?" "Yes, I am, indeed. I am a student of his".⁴ Man skal kunne holde masken i akademiet, mens jeg var traumatiseret.

Det kunne jeg takke institutsekretær Hannah Krogh Hansen, der spillede parterne ud imod hinanden på KU, KU-institutleder Sten Ebbesen, der afviste enhver kommunikation og hilsen på KU siden 1993; og dekanen for Det Humanistiske Fakultet (John Kuhlmann Madsen), der kun talte om "repressalier imod KU-studerende", kunne have hjulpet mig med et studieskift, men jeg blev afvist. Min konferenceksamen på Institut for Græsk og Latin var blokeret, KU-

³ Folketingets Ombudsmand har modtaget skrivelse af 19. februar 2020.

⁴ I akademiet kan det ikke siges: "No, we do not communicate. I happened to be his mistress, 22 years old, as an undergraduate student at the University of Copenhagen. Yes, this is the University of Copenhagen!! Marie Delgado Ebbesen, 1972-2018, was a talkative teen and sowing discord. She disliked me. I - five years older and inexperienced in life - was resident in her childhood home, with her. The recent ex-wife, Anni Aggernæs, b. 1950, was visiting her former address, often and without prior notice (I was in the house). She was friendly. Hannah Krogh Hansen, his possessive secretary at the University of Copenhagen, was jealous. She was harassing me at the institute. This painful social experiment, I never understood, and Sten Ebbesen took no responsibility at the University of Copenhagen. As you know, Sten Ebbesen is a difficult personality. His world is white or black, insider or outsider, friend, or foe!"

instituttleder Sten Ebbesen truede mig (med relegation) på KU i 1994, med det argument, at han som KU-instituttleder havde magten på KU. "Jeg har magten til at få dig relegeret!" (Sten Ebbesen, 1994). KU-instituttlederen tiltalte mig - på KU - udelukkende med forbandelser, mens dekanen for Det Humanistiske Fakultet (John Kuhlmann Madsen) gav mig skylden for ukvemsord.

Jeg savnede arbejdsroen på Middelalderbiblioteket (i dag SAXO-biblioteket). Jeg savnede undervisning, jeg savnede eksamen, jeg savnede bøgerne, jeg kunne ikke søge stipendier, fordi KU-instituttlederen var inhabil, og jeg var fortvivlet, ulykkelig. Jeg var fanget af uddannelsesloftet, men også af et studieprojekt, hvor KU-instituttleder Sten Ebbesen med overlæg forhindrede mig arbejdsadgang til de for studier og forskning absolut nødvendige biblioteksressourcer (bøger, tidsskrifter, mikrofilm), på trods af det faktum, at han selv havde underskrevet legatansøgningen i 1992, og jeg som konferensstuderende altså var legatmodtager (*Dronning Ingrid's Romerske Fond*). Sten Ebbesen afviste vejledning, da jeg kom retur fra Det Danske Akademi i Rom i februar 1993. Han skrev usandt til Humanistisk Fakultetssekretariat (Margit Laurbjerg).

KU-kandidaten er én af i alt 7-8 personer i Danmark, der er i stand til at læse en uudgivet latinsksproget middelalderlig filosofisk tekst fra skolastikken i et middelalderligt håndskrift, men jeg er den eneste person i Danmark, der ikke har haft en rimelig arbejdsadgang til de for studier og forskning absolut nødvendige biblioteksressourcer, herunder mikrofilm, heller ikke som konferensstuderende på KU i 1990'erne.

I 2004 tildelte rektor for KU mig den bibliotekssærordning, som dekanen for Det Humanistiske Fakultet (John Kuhlmann Madsen) afviste mig i 1994, men ordningen blev først effektueret en vel 1000 sagsakter og - seksten år (**16 år! 16 år!**) senere, nemlig i oktober 2020. (I februar 2020 bestilte jeg en mikrofilm af håndskrift Erfurt, folio 313, og jeg har nu ventet forgæves i ni måneder). Først i dag – i oktober 2020 – tør jeg tro på, at bibliotekssærordningen måske kommer til at virke i praksis i fremtiden. Man skal kun gå til toppen (der skal kende en personligt) på KB og KUB / KUBIS, og ikke til KU-bureaukraterne. Bibliotekssærordningen er min livslinje i mit liv, fuld af ventetidsprojekter - ufrivilligt udenfor mit forskningsfag.

KU har afvist mig, og afvist mine klager og anker utallige gange. Dorrit Wivel har afvist mig aktindsigt i egen sag igennem utallige år. Dorrit Wivels skrivelser er endvidere præget af en latent mangel på præcision. Der må være nogle skrivelser på sagen, som jeg ikke er bekendt med, for ellers giver denne sag ingen rational mening.

For en ordens skyld skal jeg meddele, at jeg den 27. august 2020 blev indvalgt som medlem af Kildeskriftselskabet, Selskabet for Udgivelse af Kilder til Dansk Historie. Jeg blev indvalgt med 49 stemmer FOR (af i alt 51 stemmer), 1 stemme IMOD (Carsten Jahnke) og 1 stemme BLANK. Jeg

vedhæfter dokumentation i form af mødereferat. Medlemslisten er prominent. Det bemærkes, at mange medlemmer er KU-ansatte ved SAXO-instituttet, og jeg befinder mig dermed i en paradoksale situation, at jeg er indstillet til medlemskab samt inviteret af forskningssiden af SAXO-instituttet, mens bureaukratsiden af Humanistisk Fakultet vil forfølge mig fysisk på KU. KU-bureaukraterne vil løbe rundt efter mig – enkeltvis eller i små grupper - på KU, mens jeg formelt vil blive inviteret til møder efter invitation af SAXO-forskere. Jeg håber naturligvis, at årsmøderne og andre møder vil finde sted på Rigsarkivet.

Professor emeritus Sten Ebbesen, f. 1946, blev emeritus i 2016. Han er omtrent 75 år gammel, men selv mange år efter hans død vil KU givet fortsætte med at forfølge mig fysisk, da jeg er dømt efter et parallelt (arven efter senmiddelalderen) retssystem, der ikke er i proportion, hverken med faktiske forhold eller med civile myndigheders skøn og vurdering i lignende civilretlige sager. (Jeg vil her undlade at nævne, at Sten Ebbesens tyveårige ægteskab, 1970-1990, med Anni Aggernæs endte i en forbitret skilsmisssag om forældremyndigheden over tre børn).⁵ Sten Ebbesen havde en mappe på sit kontor på instituttet, hvori han samlede dokumentation imod mig som KU-studerende i 1990'erne, mens selvsamme havde friet til mig for ægteskab den 14. marts 1991. Jeg svarede ja! - af hele mit hjerte.

Jeg vil ikke forfølges fysisk af KU-bureaukrater eller udsættes for yderligere uordentlig og uværdig behandling på KU, hvilket jeg allerede i 1997 påpegede skriftligt overfor sekretariatschef Kirsten Stenbjerre (Humanistisk Fakultetssekretariat). Min klage handler derfor om ordentlighed og værdighed, om DEKORUM på Københavns Universitet.

Det er en svær lænke at slæbe rundt på, på KU: [Sten Ebbesen-sagen, in perpetuo](#). Spørgsmålet er: hvornår bliver den lænke klippet over?

Med venlig hilsen,

⁵ Sagen imod mig på KU handler jo om cykelventilen i 1994. Sten Ebbesen havde netop udtalt: "Jeg har magten til at få dig relegeret!" Så bøjede jeg mig ned og trak i tavshed ventilen ud af hans cykel, gik rolig bort med ryggen rank og næsen i sky). Sagen handler om de vrede e-mail i 1999 fra mig som udenlandsdansker i Nederlandene. Sagens øvrige snart tredive år - 1994-2021 - handler om biblioteksadgang, arbejdsadgang til mikrofilm, mikrofilmkatalogen. Derom er nu skrevet og journaliseret omtrent to tusinde sagsakter (KU, flere ministerier, samt ombudsmanden), mere eller mindre forgæves, grundet bureaukratiet på KU. (Ombudsmandens skrivelse i februar 2011, til fordel for mig, var i praksis virkningsløs).